

Asker og Bærum tingrett
Pb. 415
1302 Sandvika

Merk: Boets
klientnummer hos TT

Att.: Tingrettsdommer Nils Ole Bay

Oslo, 10. mai 2012
Ansvarlig advokat: Lage Sverdrup-Thygeson
Vår ref.: 15939-0001-11

**VEDR.: KJENNELSE AV 8.3.2012 FRA NORGES HØYESTERETT - KARINA
HYGGEN AMLAND – 11-044469-TVA-AHER/2**

Det vises blant annet til rettens brev av 18.4. d.å., samt etterfølgende telefonsamtale med retten. Vi vil her komme med korte tilleggsbemerkninger i sakens anledning.

Vi forstår det slik at det er særskilt to spørsmål retten anser er av betydning, og som vi – dog under noe tvil – forstår Amland reiser ved sine stadige henvendelser.

1. Hvorvidt kravet mot Amland er abandonert av Poppe & Co Eiendomsmegling AS – dets konkursbo – til fordel for Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS
2. Betydningen av Høyesteretts kjennelse, jfr. overskriften

Vi vil i det følgende knytte ytterligere, korte kommentarer til Amlands anførsler. Etter vår vurdering er Amlands anførsler stort sett behandlet ved en rekke anledninger tidligere, og i tre instanser.

1. Abandonering av kravet til fordel for Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS

Det er, som presisert overfor Amland en rekke ganger, ikke slik at en advokat på noen måte er pålagt å dokumentere en ”prosessfullmakt”. Vi kan ikke forstå hva Amland mener når hun anfører at boet pr. 24.10.2011 ikke var kjent med kravet mot henne. Bostyrer skriver i sitt brev av 26.1.2012 at boet pr. innlevering av midlertidig beretning til skifteretten ikke var kjent med kravet. Beretningen er datert 6.9.2011. Amlands anførsel om at vi har fortsatt saken uten at boet var oppmerksom på kravet eller saken, er tatt fullstendig ut av løse luften. Nok en gang forsøker Amland å tåkelegge et faktum som etter vår vurdering er enkelt. Vi skal ikke spekulere i årsakene til dette, men konstaterer at Amland i en årrekke har unndratt seg oppgjør av krav fastlått av tre rettsinstanser.

Amland anfører at vårt firma savner ”prosessrettigheter” i saken. Advokat Grønneruds redegjørelse burde dokumentere det motsatte, og oppfyller så langt vi kan se vilkårene inntatt i **konkurslovens § 117 a.**

Fra denne side kan man ikke se at Høyesteretts avgjørelse knyttet til gjennomføringen av tvangssalget skulle ha som konsekvens at Amaland ikke lenger er forpliktet til å gjøre opp for seg. Vi gjentar henvisningen til tvistelovens § 20-10, der det fremkommer at vårt firma har fortrinnsrett til alle sakskostnader som tilkjennes parten, med andre ord – vårt firma kan, som det fremkommer av bestemmelsen, kreve beløpet utbetalt direkte til seg. Bostyrer var dermed forpliktet til å gjøre det han ved sitt brev av 26.1. d.å. har gjort.

Det følger av tvisteloven § 20-10 at:

”I forhold til sin parts øvrige fordringshavere har prosessfullmektigen fortrinnsrett til de sakskostnader parten tilkjennes for sitt tilgodehavende. Prosessfullmektigen kan kreve kostnadsbeløpet utbetalt direkte til seg.”

Slik vi ser det, er ordlyden krystallklar. Dette støttes videre av lovens forarbeider. Fra NOU 2001:32A, s. 537, hitsettes:

”§ 181 tredje ledd bestemmer at prosessfullmektigen har rett til å få utbetalt tilkjente saksomkostninger direkte til seg, så langt de skal dekke hans utlegg og salær i saken. Klientens øvrige kreditorer kan ikke ta beslag i disse midlene, jf § 181 tredje ledd annet punktum.”

Og videre, fra samme NOU, s. 937:

”I forhold til sin parts øvrige fordringshavere har prosessfullmektigen fortrinnsrett til de saksomkostninger parten tilkjennes for sitt tilgodehavende. Prosessfullmektigen kan kreve omkostningsbeløpet utbetalt direkte til seg. Denne bestemmelsen tilsvare § 181 tredje ledd. Det er naturlig å ta den inn i en egen bestemmelse.”

RG 2004 s. 740 har videre uttalelser knyttet til den forutgående bestemmelsen i tvistemålsloven. Fra avgjørelsen hitsettes:

”Den ankende part gis heller ikke medhold i at saksomkostningene tilhører parten og ikke prosessfullmektigen. Etter tvistemålsloven § 181 tredje ledd har prosessfullmektigen krav på å få dekket sine utlegg og sitt salær av saksomkostningene som tilkjennes parten. Han har i forhold til partens andre kreditorer fortrinnsrett til disse pengene, og han kan kreve pengene utbetalt direkte til seg, jf Tore Schei, Tvistemålsloven, Bind I, 2. utgave, side 616. Saksomkostningene i denne sak gjelder dekning av advokat Forsbergs utgifter og salærkrav.”

Det foreligger ikke aktuell rettspraksis, uten at dette i seg selv etter lagmannsrettens syn kan tas til inntekt for den ene eller andre løsning. Etter forslaget til ny tvistemålslov, NOU 2001:32, § 23-10, vil prosessfullmektigen ha fortrinnsrett for saksomkostningene « i forhold til sin parts øvrige fordringshavere ». Det er i kommentaren uttalt at bestemmelsen tilsvare § 181 tredje ledd. Det ses ikke å være

grunnlag for å skille mellom enkeltstående kreditorer og konkursbo etter dette forslaget.

Lagmannsretten finner etter dette at advokat Forsberg har fortrinnsrett til de tilkjente saksomkostninger i konkursboet til Buddy AS. Skifteretten og byskriverembetets kjennelse blir å stadfeste, idet lagmannsretten også slutter seg til saksomkostningsavgjørelsen, med justering for ny morarentesats 9,25 % fra 1. januar 2004, som tas inn i slutningen.”

Prosessfullmektigen har således rett til å kreve tilkjente saksomkostninger utbetalt direkte til seg. Det innebærer at de saksomkostninger som tilkjennes ved dom eller kjennelse, som saken mellom Poppe & Co Eiendomsmegling AS og Amland, i realiteten tilhører prosessfullmektigen. Beløpet kan, og i dette tilfellet skal, således utbetales direkte til vårt firma. Et eventuelt konkursbo har ikke anledning til å ta beslag i beløpet.

Som en konsekvens av tvisteloven § 20-10 skulle ikke kravet vært meldt i boet, idet fordringen var boet uvedkommende. Vårt firma har likevel orientert boet, som formodentlig for godt ordens skyld abandonerte kravet. Som nevnt – vårt firmas henvendelse til boet, samt boets abandonering – var overflødig. Det foreligger følgelig dobbelt rettslig grunnlag for at Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS er rettmessig kreditor til fordringen – tvistelovens § 20-10 og boet abandonering.

Det presiseres at man fra vår side hele tiden kun har krevet de omkostninger som de forskjellige domstoler har tilkjent vår klient.

Konsekvensen av dette vil være at beløpet som skulle tilfalt Poppe & Co Eiendomsmegling AS i henhold til de forskjellige rettsavgjørelsene, tilfaller vårt firma. Dette innebærer igjen at når Amlands eiendom tvangsselges, skal skyldig beløp utbetales hit. Amlands argumentasjon knyttet til dette er således fullstendig uten rettslig forankring. Omkostningskravene er fastlåst av Norges Høyesterett, det samme gjelder selve begjæringen om tvangssalg.

Asker og Bærum tingrett kan således ikke gjøre annet enn å beslutte at tvangssalget skal gjennomføres, og skyldig beløp i forbindelse med sakene Poppe & Co Eiendomsmegling AS – Amland utbetales direkte til Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS.

2. Betydningen av Høyesteretts kjennelse av 8. mars 2012 vedrørende tvangssalg av eiendommen

Hva gjelder betydningen av Høyesteretts kjennelse vises til tvl. § 19-15 første og tredje ledd.

At en dom er rettskraftig betyr i korte trekk at den innebærer en endelig og bindende normering av det krav som var tvistegenstand. En ny sak om samme krav skal derfor avvises.

Amlands påstander knyttet til hvem som er rettmessig kreditor etter kravene knyttet til begjæringen om tvangssalg, ble også tatt med i Amlands anke til Høyesterett. Det vises her til anke til Høyesterett av 23.12.2011, samt til redegjørelsen over.

Det vil si at disse påstandene også var en del av saken når denne ble behandlet i Høyesterett. Som kjent fant Høyesterett i sin kjennelse av 8.3.2012 at påstandene ikke hadde betydning for vurderingen av om tvangssalg kunne gjennomføres, da Amlands anke ble nektet fremmet.

Med bakgrunn i ovennevnte må dermed avgjørelsen om tvangssalg anses å ha tvangskraft, og øvrige anførsler fra Amlands side knyttet til dette spørsmålet må avvises.

3. Avslutning

Med bakgrunn i redegjørelsen over anføres at retten nå må iverksette tvangssalget snarest mulig. Amlands rettsikkerhet er ivaretatt, hun har fått prøvet grunnlaget for både kravene og rettmessigheten av de løpende utleggsforretningene for alle domstoler. Hennes stadige merknader og argumentasjon kan ikke vektlegges – det finnes intet rettslig fundament for hennes påstander. Det antas at hennes stadige oversendelse av dokumenter kun grunnes i en uvilje mot å gjøre opp for seg. Dette er ikke beskyttelsesverdig.

Dersom vår anmodning om å iverksette tvangssalget ikke blir fulgt, tillater vi oss å be retten om en redegjørelse for sakens prosessuelle status. Dersom retten motsier seg iverksettelse av en rettskraftig avgjørelse om tvangssalg, må dette komme til uttrykk i en form som kan overprøves – i stedet for en endeløs korrespondanse.

Det minnes igjen om at Amland selv satt i gang saken i sin tid med et erstatningssøksmål mot Poppe & Co Eiendomsmegling AS fullstendig uten rettslig fundament. Når man gjør så, må man regne med at de kostnader motparten har forbundet med saken, må dekkes.

For ordens skyld kreves våre kostnader forbundet med Amlands siste brev og utarbeidelsen av nærværende dekket av Amland. Det har medgått 3 timer à kr. 2 300,- eks. mva., kr. 2 875,- inkl. mva., **totalt kr. 8 625,-** som kreves dekket av Amland.

Med vennlig hilsen
Torkildsen, Tennøe & co. Advokatfirma AS

Erling Keyser
Advokat
ek@tt-co.no

Kopi av brevet er sendt Karina Hyggen Amland direkte.